

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Palma Indica. Massæus, lib. 7. Descriptio CXXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Descriptio CXXIX.

R V P E S.

Curtius lib. 6. & 8.

Descriptio CXXVII.

Prærupta erat rupes, quæ spectat occidem, eadem, quæ vergit ad orientem, leviore submissa fastigio: multis arboribus ob sita. Perennem habet fontem, ex quo largæ aquæ manant. Circuitus eius nonaginta duo stadia comprehendit. Petra, non ut pleraque modicis, ac mollibus ciliis, in sublime fastigium crescit, sed in metæ maximæ modis erecta est, cuius ima spatio siora sunt. Altiora in altius coeunt, summa in acutum cacumen exurgunt. Radices eius Indus amnis subit præaltus, utrimque asperis ripis. Ab altera parte voragine, eluioneisque præruptæ sūt, nec alia expurgandi patebat via, quam ut replerentur.

V I T I S.

Ex Diuo Ambrosio, Hexam.
lib. 3. cap. 12.

Descriptio CXXVIII.

Primum omnium, nihil gratius florentis odore vitis: siquidem de flore carum succus expressus, poculi genus conficit, quod & voluptati, & saluti sit. Deinde, quis non miretur, ex acino vinaceo, vitem usque in arboris summum cacumen prouincere, quam, velut quadam amplexu fouver, & quibusdam brachijs ligat, & circumdat lacerris, pampinis vestit, certis quarum coronat? Quæ ad imitationem vitæ nostræ primum vivunt, defigit radicem; Deinde, quia natura flexibilis, & caduca est, clauiculis, quasi manibus quibusdam, quicquid apprehendit stringit, hisque se erigit, & attollit.

S E G E S.

Ex eodem D. Ambrosio, lib. 3.
hexam. cap. 8.

Svscipit igitur granum tritici putris gleba, & sparsum cohabet occasio, ac velut materno terra gremio fouver, ac coprimit. Iude, cum se granum illud resoluerit, hebam germinat: grata ipsa iam species herbeientis viriditatis, quæ flatim genus satum similitudine sui prodit, ut in ipso suæ stirpis exordio, cuius generis herba sit cognoscas, atque in herbis fructus appareat, paulatim que adolescit in frumentum, culmoque pubescens erigitur, & affluit. Ast ubi se genulata iam spica sustulerit, vaginæ quædam futurae frugi parantur, in quibus granum formatur interius, ne tenera eius primordia, aut frigus laedat, aut solis austus exurat, aut ventorum inclemencia, vel imbrum vis saua discutiat. Succedit quidam ordines spicæ, mirabiliter formati, vel ad speciem grati, vel ad tutamen nexus quodam inter se naturalis colligationis adstricti, quam prouidentia diuina formauit. Et ne frugis numerosioris pondere, velut quædam cedat fultura culmorum, vaginis quibusdam ipse culmus includitur, ut geminatis viribus frugem possit multipliciter sustinere, nec impar arbor onere curuetur in terram. Tum supra ipsam spicam vallum struitur aristarum, ut quasi quadam in arcem pretendant, ne aiuum immorum morsibus suis exuatur fructibus, aut vestigijs proceratur.

Comparata qua habeat: Cicero, lib. de Senectute. 10.

PALMA INDICA.

Maffæus, lib. 7.

Descriptio CXXX.

Multis rebus ad viatum necessariis carent incolæ, sed pro ijs omnibus vna est palmas, eam appellant, Iudaicis, & Africani careotas ferentibus longè præstantior: quippe non proceritate solum, & pulchritudine excessi; verum etiam rora prouferis in vaso est, ita multiplice, ut vulgo, si quem frugi, & industrium laudibus efferre volunt, palma utiliore appellent. Tengam Naricum Indicorum, seu nucem indicam Lusitani

cari dixerunt. Humani ferme capitum magnitudine : duplice operimento : quorum exteriorum in summo laeve , stupea intrus densitate (caitum vocant) netur, ac texitur, cannabis, & sparti modo, cum aliis in yfus, tum praecipue in vitilium nexus, & anchoralia: Neque materia vlla ad nauticos funes , & maris imperius obsequenter : namque ut saltuorum amat, ea planta . Caium quoque ex ea prognatum , & marinis aquis immersum identiter retinicit : & Anchoris illigatum fluctuantes salo naues egregie continet. Non tam ab innata duritate , vel operis firmitate, quam viriditate ipsa, & lentitia quadam, ad instar corij: ut se vel in altum elato nauigio, miram in tenuitatem extendat: vel residente rursus in crassitudinem contrahat.

Quod seus in nostris euenit rudenteribus: quae nimur ipsa vi, ac pertinacia saxe rumpuntur: Interior autem calix, tufo colore , & globosa rotunditate prædurus, addito auro, vel argento in pocula figuratur: ipsa vero pomarico , amygdala in modum pinguedine quadam, & grato sapore lactescens, non per se tantum in cibo grata est, ac salubris: verum etiam vbi vitium fuerit, exhausto lacte paulatim in oleum eliquatur: Totus autem racemos dum ex eo venet adhuc emicat, stictus, nodo constrictus, ac leviter incisus, in abdita oris angusti vasecula opimum instillat succum: ex quo varijs artibus, coctionibusque, veteri (ut Strabo ipse testatur) invento, mel seu saccharum, vinum, acetumque perficitur, Ita folia cum librarijs, pro papyro sint, & loco regularum imposita dominibus arceant imbris: tum etiam in vestis formam facilis simul, ac spissos contextu nocturnuntur: denique vna, eademq; arbore omnia profus ad rem nauticam instrumenta, ac materiem præbet: quippe trunca, & ramos in malum, assumenta, clausaque: comam in vela: Caium in funes (ut dictum est) omnium optimos: filaque ad laterum futuras, postremo cocum ipsius, quaque ex ipso conficiuntur in onera: Ita non sine miraculo quodam omnibus plane rebus ex semet apta, & instructa nauigat palma, eademque discussa per hyemem viuaces ad prunas, lenta igni alimenta suppeditat.

Incolea importato lino, fericoque talares tunicas eleganti opere, texunt, quibus honestius multo, quam cæteri Indi velant corpora. Piscansur etiam palmeis verriculis minuta

conchylia, sunt qui venerantur Conchæ genu puren, niro splendore, & colorum varietate: haec saburra loco in onerarias induit, ac diuersas in regiones euecta, apud Gangaridas, & Sionios, viliosis monetae explet viem: ad res parui pretij coemendas: apud Hesperios autem AEthiopas, cum rebus etiam carioribus permutantur. *Maff. l.7.*

VIOLA MARTIA.

Descriptio CX XXI.

HAEC humilis per terram repit fragariae *Ex hist. pl.* modo, folia fundens à radice multa, lata, *tarū Ro-* *senosa*, per ambitum leuiter serrata, *ulli l.7.* hederae folijs minor, rotundiora, tenuiora, nigrioraque, præsertim parte superiore, inter quæ medijs excunt pediculi tenues, teneriusculi, singuli singulos flores ferentes, pulchros, odoratos, colore in nigro purpureos, nonnumquam pallidiores, nonnumquam candidos, ex quinque folijs compositos, ac deinde penitus folliculos, vasculare rotunda per maturitatem in tres partes dehiscens, semen minutum, album in rotunditate oblongum, miliacum, medullosum complectentia, radices tenues sunt, & fibratæ.

OCELLVS.

Damascenus Loiollet.

Descriptio CX XXXII.

Folijs est longis, carnosis, duris, angustis, in extremo acuminatis, meanis, caulinis *Rouillius* multis, iuncis rotundis, geniculatis laevis, cubitalibus, aut altioribus, coquuntibus pyridacum internodis, in quorum, & ijs adnarorum cacuminibus calices sunt longi, teretes gabri, oibculo superiore denticulati, & quibus flores omnium speciosissimi prodeunt, ex senis foliolis, qui simplices sunt, ex multo pluribus multiplices per extremas oras seitate fimbriati euryphillorum odoratu, sed longe suauissimo, colore alias purpurascente, dilutius, alias intensiores rubore nitente, alias candido.

Sunt